

taget, vilde give Koncession efter den tidligere Lov; det anser jeg for umuligt.

Judenrigsministeren (Lobjensen): Den ærede Ordfører sagde, at det af mig stillede Ændringsforslag tilføidig var kommet ham ihænde gennem et Korrekturastrif. Jeg tror at turde henvise den ærede Ordfører til Forretningsordenen og vil bede ham være forvisset om, at den foreliggende Sag ikke er kommen til Behandling, førend samtlige Ændringsforslag havde foreligget for det ærede Thing — og saaledes ogsaa for den ærede Ordfører og Udvalgets øvrige Medlemmer — i den lovbefalede og rigtige Tid. Den ærede Ordfører, som ser mine og Udvalgets Ændringsforslag aftrykte paa samme Blad, vil ikke „tilfældigvis“ være kommen til at se disse Forslag; de ville i Overensstemmelse med Forretningsordenen være komne til ham paa sædvanlig Maade.

Ordføreren (Lauher): Til min Kundskab som overhovedet til Thingets Medlemmers Kundskab er Forslaget ikke kommet tilføidig, men til selve Udvalgets Kundskab er det; som jeg bemærkede, kommet tilføidig. Det vil jo desuden erindres, at der i nogle Dage ikke har været afholdt Møde heri Thinget, og som Følge heraf har der heller ikke kunnet ansættes noget nyt Udvalgs-møde. Men hvad jeg særlig lægger Vægt paa, er, at Forslaget er fremkommet uden Motivering, Betsledning eller Forklaring for Udvalget med Hensyn til, hvad det gik ud paa, og en saadan Forklaring have vi ikke faaet endnu.]

Berg: Skulde denne Forhandling mellem den ærede Minister og den ærede Ordfører ikke give mig tilstrækkelig Grund til fremdeles at hævde, at de Sager, der foreligge, ikke ere saaledes behandlede, som vi kunde vente det, førend vi endelig vedtage dem? Ændringsforslaget under Nr. 12 har en hel Lovs Indhold. Det kan, al efter som vi anvende det, have Interesse i en eller anden Retning for Selskaber eller enkelte Mænd, og dette Ændringsforslag er, som den ærede Minister behagelig bemærkede, kommen frem ifølge Forretningsordenen, det vil sige det er fremkommet til 3die Behandling uden foregaaende Forhandling i et Udvalg for kort Tid efter at blive til Lov. Det ærede Udvalg har jeg ikke viist Mistillid, og det har den ærede Minister gjort opmærksom paa derved, at han henviste mig til, at jeg havde stemt for de 1,600,000 Kr. Naar Ministeren mente, at det var et nyt Spørgsmaal, tager han imidlertid feil. Det Spørgsmaal var jeg slet ikke saa fremmed for, thi det har paa forskjellig Maade foreligget for os i flere Aar, og derfor kunde vi meget godt forhandle det. Ministerens Ændringsforslag til 2den Behandling var derimod et nyt og tilmed uoplyst Spørgsmaal. Selv det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille)

maatte erkjende, at han ikke havde Noget imod, at dette Spørgsmaal blev nærmere undersøgt. Der kan altsaa ikke gjøres nogen Sammenstilling. Naar den ærede Minister henviste til Publikum, saa har jeg hørt Sigt for idag, men jeg antager, at Publikums Interesse kan ligesaa vel blive varetagen, hvis man forkafter Forslaget, som hvis man vedtager det, thi Reserveconden kan, som allerede udvillet, udrede en Del, Dristsoverstudet en Del, og vi ere villige til at give Ministeren en lignende Bemyndigelse, ialtsald for en Dels Vedkommende, naar vi saae Leilighed til at forhandle det. I saa Henseende er der altsaa Intet i veien. Jeg har, tror jeg, i disse Bemærkninger gjort Møde for mine tidligere Udtalelser. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) siger, at det, jeg har udtalt, nærmere hørte hjemme ved Sagens 1ste Behandling, vil jeg dog spørge ham, hvorledes jeg ved 1ste Behandling kunde tale om Spørgsmaal, der først kom frem ved 3die Behandling. Kunde jeg pved 1ste Behandling tale om Ministerens Ændringsforslag, som det ærede Medlem strax er rede til at stemme for? (Frederiksen: Slangrup!) Af hvad Grund skulde jeg tale om Slangrup? Jeg har kun udtalt Ønsket om, at Udvalget var kommet til den Beslutning, at der var blevet meddelt os Resultatet af de Undersøgelser, som ere foretagne af Regjeringens tekniske Konsulent. Det Ønske har jeg udtalt, og det er ikke uberettiget ligeoverfor et saa vigtigt Spørgsmaal og ligeoverfor den Befolkning, som skal have Banen, thi Jernbane faar den, det er min Overbevisning.

Judenrigsministeren (Lobjensen): Det undrer mig, at Forslaget om Udvidelse af en Banes Driftsmateriel kan kaldes et nyt Spørgsmaal. Det er et Spørgsmaal, som, hvad enten disse Baner hedde de sjællandske Baner eller Statsbaner, stadig er Et og det Samme, nemlig, at naar Driften tiltager, maa man ogsaa skaffe nye Midler for at tilfredsstille Kravene til de vedkommende Jernbaners Befordringsevne. Det, der er foreslaaet af mig, er altsaa langt fra noget Nyt. Naar det ærede Medlem udtalte, at Forslaget var indbragt noget pludselig, og uden Motivering, da maa jeg spørge det ærede Udvalg, om det ikke i længere Tid har været i Besiddelse af dette Ændringsforslag fra min Side, ledsaget af Motiver. Jeg skulde tage meget feil, om jeg ikke i November Maaned — den 8de November eller saa omtrent — tilfillede det høitæredede Udvalg dette Ændringsforslag, ledsaget af Motiver, som ogsaa ere paaberaabte af det ærede Medlem fra Møen (Bojzen) der har argumenteret fra, hvad der indeholdtes i disse Motiver. Den ærede sidste Taler vil saaledes ventelig finde, at der fra Ministerens Side er givet rig Indledning til at drøfte og overveje denne Sag, der saa langt fra er ny, at Motiverne findes i Betænkningen, og denne var